

Samrøða við tvær 15 ára gamlar havnagentur:

Í vikuskiftinum
noyðast ung
undir 18 ár
bert at vóna,
at tað ikki
fer at regna,
tá tey ætla
sær í býin. Í
dans sleppa
tey ið hvussu
so er ikki

Marjun Dalsgaard
Kalmar Lindenskov

Bjørghild Poulsen og Annika Ártung eru 15 ár. Teimum dámar væl, sum natúrligt er, at fara í býin í vikuskiftinum. Tað er bara ein trupuleiki, einki diskotek er opið fyri ungum undir 18 ár í høvuðstaðnum. Tað eru bara ølklubbar og Club 20, og við tí nýggju rúsdrekkalógini ber í øllum forðum ikki til at sníkja seg inn nakrastaðni, um tað regnar ordiliga ótespiliga.

Eingin dansur fyri teimum undir 18 ár

– Tað einasta ið er, eru konsertir, men tær eru alt ov sjældan. Tað er eisini dyrt, 80–100 krónur. Tað høvdu komið nógvar meir fólk, um tað ikki var so dyrt, tí nógvar standa bara utanfyri og práta til konsertin er liðug, so fara tey í býin. Tað er eisini altíð tey somu orkestrini, sum spæla. Tað er Moirae, Hjarnar og tilíkt. Tað sovnar tú av. Tað er alt ov sjældan at tað eru orkestar sum Mold og Hatespeach, sum tú kanst flippa heilt út til.

Hvat við
Margarinfabrikkini?

– Jú, vit plagdu at ganga har inn til fyrri uml. einum mánaði síðan. Í fyrstani riggaði tað fínt. Har er billiardborð, dart, sjónvarp o.a. Men eftir eina tíð var

tað eingin, ið helt skil á hvussu gomul fólk vóru sum komu inn. Aldursmarkið, ið er 14 ár, varð ikki yvirhildið. Nú ganga nógvar heilt ung, heilt niður í ellivu ár í Margarinfabrikkini. So tíma tey eldru ikki at vera har longur. Tað verður skrivað á veggirnar o.t. Nú mugu fólk biðja um lykilin, tá tey skulu á wc.

Tað er ógvuliga klikut. Fólk sita í bólkum. Tað eru fleiri bólkir. Man sær á klæðunum hvørjar klikur fólk hoyra til.

Er tað tí, tað er ymiskt hvussu nógvar pengar fólk eiga?

– Nei. Tað er bara ein stíllur – móti. Fólk hava ymisk áhugamál, ymiskan smakur fyri tónleiki. Tey ið

lurta eftir einum ávisum slag av tónleiki, hava ein ávisan klædnastíl, tað eru sjálvsagt undantøk, men stórt sæð er tað soleiðis.

Kann hetta, at fólk seta klædir í samband við tónleik, hava nakað við MTV at gera?

– Ja, tónleikarir innanfyri ávisar sjangrur hava ein ávisan stíl. So setur tú automatiskt fólk, ið hava ein líknandi stíl í samband við eitt ávíst slag av tónleiki. Tað er ikki sikkurt at tú hevur rætt – men ofta.

Hvat kann gerast fyri at fáa meir fólk at ganga í Margarinfabrikkini?

– Fyrst og fremst áttu tey, ið arbeiða har, at syrgja fyri at fólk, ið eru ov ung, ikki

sleppa inn. So kundi tað eisini verið gjørt meira áhugavert har inni. Rúmið er innrættað ógvuliga stívt sum á einum stovni. Borðini standa snórabeint á rað. Tað skuldi verið meira heimligt. Tað kundi verið gjørt soleiðis, at fólkini sumingu har sjálv sluppu at mála, og innrætta hølini. Gjört tað eitt sindur hugnaligari, og givið tí ein annan stíl.

Í fyrstani sluppu vit at mála á ein reolvegg, tað vit vildu. So var tað onkur, ið skrivaði navn á tónleikabólkum á hann, tað dámdi leiðsluni einki, so loysnin var at seta reolina inn aftur í móti veggnum.

Onkuntið hava verið unplugged konsertir, við t.d. Mold, tað er bara gott og tá koma nógvar fólk, ið ikki van-

liga ganga har. Tað kundi tað verið gjørt meir av.

Men tað nyttar ikki at snakka við tað eldra ættarliðið, tey skilja einki, tey skilja yvirhøvur ikki okkum. Tað er altíð so, at tað mugu ikki brúkast ov nógvar pengar uppá unddómin.

Fara tit av landinum tá tit eru lidnar við skúlan?

– Nei, vit fara ongan veg, sjálvt um her er keðiligt. Tá ert tú eisini fylt 18, hevur koyrikort og sleppur inn í Club 20.

